Lietas Nr. 11320048817
K12-0419-18

**SPRIEDUMS**
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2018. gada 12. februārī

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģ. Aizsils,
piedaloties prokurorei I. Petrovai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā, 312. pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, un

**konstatēja**

/pers. A/ vadīja automašīnu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas un ir atņemtas) , atrodoties alkohola ietekmē, šādos apstākļos:

2017. gada 1. decembrī ap pulksten 14.45 /pers. A/, atrodoties alkohola ietekmē ne mazāk kā 3,4632 promiles un bez transporta līdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras viņam noteiktā kārtībā nav iegūtas un ir atņemtas ar Preiļu rajona tiesas 2014. gada 12. jūnija spriedumu, vadīja no uzskaites noņemtu automašīnu "OPEL CORSA", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Preiļu novadā Pelēču pagastā Pelēčos pa Liepu ielu virzienā uz ceļu P-58, kur tika apturēts un viņam tika noteikta alkohola ietekme ar alkometru "Alcovisor-Mercury" 10400654 (pēdējais verificēšanas datums aug/04/2017), kura rādītāji izelpā atbilst alkohola koncentrācijas rādītājiem asinīs.

Līdz ar to, /pers. A/, vadot transportlīdzekli – automašīnu, pats būdams alkohola ietekmē un bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, pārkāpa "Ceļu satiksmes likuma" 28. panta 1. daļas 1. punkta "b" apakšpunkta prasības, kur noteikts, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja transportlīdzekļa vadītājam alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles, un šī paša likuma 28. panta 1. daļas 4. punkta prasības, kur noteikts, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja vadītājam nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

**Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā.**

Kā arī /pers. A/ izvairījās no piespriestā tiesību ierobežošanas soda izciešanas šādos apstākļos:

2014. gada 12. jūnijā /pers. A/Preiļu rajona tiesā tika notiesāts par Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā un 312. pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem un 11 mēnešiem.

Neskatoties uz to, ka ar tiesas spriedumu viņam atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem un 11 mēnešiem, /pers. A/, apzinoties to, ka, vadot transportlīdzekli laikā, kad viņam atņemtas vadīšanas tiesības, viņš izvairās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, viņš 2017. gada 1. decembrī ap pulksten 14.45, vadīja transportlīdzekli – automašīnu "OPEL CORSA", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Preiļu novada Pelēču pagasta Pelēčos pa Liepu ielu virzienā uz ceļu P-58, kur tika apturēts.

**Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā.**

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos atzina, nodarījumu izdarīšanas apstākļus un kvalifikāciju neapstrīdēja, kā arī uzturēja lūgumu izskatīt krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē, pierādījumu pārbaudes neveikšanas būtība un sekas viņam ir pilnībā saprotamas. Prokurore arī uzskata, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais savu vainu atzina un lietā ir pietiekami daudz pierādījumu, kas apstiprina /pers. A/ vainu.

Tiesa, noklausījusies procesa dalībnieku viedokli, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, jo, pārbaudot lietas materiālus, tiesai neradās šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos un nodarījumi kvalificēti pareizi. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa, pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošo apstākli tiesa atzīst noziedzīgu nodarījumu recidīvu, bet par Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli noziedzīga

nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē.

/pers. A/ iepriekš vairākas reizes sodīts, pēdējo reizi 2014. gada 12. jūnijā ar Preiļu rajona tiesas spriedumu par Krimināllikuma 262. panta otrajā daļā un 312. pantā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu – ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem 11 mēnešiem, pamatsods izciests, bet papildsods nav izciests. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2014. gada 30. septembrī. Norādīts, ka transportlīdzekļa tiesību atņemšana skaitāma no 12.06.2014. Brīvības atņemšanas sodu izcieta no 17.10.2014. līdz 17.02.2015. (lietas 28.-31. lapa). Ir 2. grupas invalīds, taču strādā algotu darbu.

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja mazāk smagus noziegumus. Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem. Krimināllikuma 312. panta sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, tiesa ņem vērā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Izvērtējot minētos apstākļus, tiesa atzīst, ka no pantu sankcijās paredzētajiem alternatīvajiem soda veidiem, apsūdzētais par katru nodarījumu sodāms ar brīvības atņemšanu. Tiesa uzskata, ka brīvības atņemšanas sods atbilst soda mērķim, tas ir, sodīt /pers. A/ par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un aizsargāt sabiedrības drošību. Pārējos pantu sankcijās paredzētos soda veidus, proti, piespiedu darbu, naudas sodu un īslaicīgu brīvības atņemšanu tiesa neatzīst par atbilstošu sodu nodarījumu raksturam, apsūdzētā personībai un soda mērķim. Lietā redzams, ka apsūdzētais sistemātiski tika sodīts ar piespiedu darbu, kā arī divas reizes ar brīvības atņemšanu, taču ne piespiedu darbs, ne brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem neatturēja apsūdzēto no automašīnas vadīšanas alkohola ietekmē un tiesību ierobežošanas soda laikā. Turklāt šajā spriedumā aprakstītos nodarījumus apsūdzētais izdarīja atbildību pastiprinošos apstākļos un nedzēstas sodāmības laikā. Tādēļ brīvības atņemšanas sods par katru nodarījumu nosakāms Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta sankcijas robežās.

Nosakot brīvības atņemšanas soda ilgumu jeb soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu, tiesa par katra nodarījuma izdarīšanu ņem vērā apsūdzētajam konstatētos atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Ārpus soda noteikšanas kritērijiem tiesa ņem vērā apsūdzētā sadarbību ar procesa virzītāju, izvēloties lietu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, soda individualizācijas un samērīguma principu, prokurores viedokli, apsūdzētā veselības stāvokli, viņa sociālos apstākļus.

Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcija paredz arī papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem. Transportlīdzekļa tiesību atņemšana – jāpiemēro obligāti, kā tas paredzēts panta sankcijā. Piemērojot tiesību atņemšanas ilgumu, tiesa ņem vērā iepriekš norādītos apstākļus, nodarījuma raksturu un izdarīšanas apstākļus, iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai, konstatēto promiļu daudzumu, un /pers. A/ personību.

Tā kā apsūdzētais izdarīja vairākus noziedzīgus nodarījumus, galīgais sods viņam jānosaka pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu. Ņemot vērā apsūdzētā personību un nodarījumu raksturu, tiesa uzskata par pamatotu sodus saskaitīt daļēji.

Tiesa atzīst, ka nav likumīga pamata apsūdzētajam noteikt nosacītu brīvības atņemšana sodu. Saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta 11. daļu nosacīta notiesāšana nav nosakāma personai par tīša nozieguma izdarīšanu, ja persona agrāk bijusi notiesāta ar brīvības atņemšanu un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta. Pēdējo reizi /pers. A/ par tīšu nodarījumu tika sodīts ar brīvības atņemšanu un papildsodu tiesību atņemšanu, kas nav izciests. Sodāmības dzēšanu skaita no dienas, kad izciests gan pamatsods, gan papildsods. Pie tam, lai piemērotu nosacītu sodu, tiesai jābūt pārliecība, ka apsūdzētais jaunus nodarījumus neizdarīs. Tiesai šādas pārliecības nav.

Galīgais sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu, nosakot sodu pēc spriedumu kopības, jo šajā spriedumā konstatētos nodarījumus viņš izdarīja pēc Preiļu rajona tiesas 2014. gada 12. jūnija sprieduma spēkā stāšanās. Apsūdzētajam pēc Preiļu rajona tiesas 2014. gada 12. jūnija sprieduma ir neizciests papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana. Informācijas centra izdrukā redzams, ka tiesību atņemšana pēc iepriekšējā sprieduma apsūdzētajam skaitāma no 12.06.2014., kad tika pasludināts spriedums. /pers. A/ aizturēja 17.10.2014. un brīvības atņemšanas sodu viņš izcieta līdz 17.02.2015. Laikā, kad viņš izcieta brīvības atņemšanas sodu, papildsodu viņš neizcieta. Līdz ar to šī sprieduma taisīšanās brīdī neizciestais papildsods – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana /pers. A/ ir 1 gads 7 mēneši 3 dienas.

Tiesa uzskata, ka neizciestais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – jaunajam spriedumam jāpievieno daļēji, ievērojot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas, $1.^1$ daļas 2. punkta nosacījumus, kas nosaka, ka sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs, un, ievērojot Krimināllikuma 51. panta otro daļu, kas noteic, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Lietā redzams, ka par alkohola ietekmes pārbaudi administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC173452 ir radušies procesuālie izdevumi 15,65 *euro* (lietas 12. lapa). Izdevumi par alkohola ietekmes pārbaudi kā procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas $7.^2$ punktu piedzenami no /pers. A/.

Līdz spriedums stāsies spēkā, drošības līdzekli nepiemērot. Spriedums izpildāms pēc tā stāšanās likumīgā spēkā.

Pamatojoties uz iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 499., 512., 514., 520. 527., 528., 529.pantu, tiesa

**nosprieda**

**/pers. A/** atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā, un

sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

**/pers. A/** atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312. pantā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un **/pers. A/** noteikt sodu brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 51. pantu, sodu /pers. A/ noteikt pēc spriedumu kopības, daļēji pievienojot neizciesto papildsodu, kas /pers. A/ noteikts ar Preiļu rajona tiesas 2014. gada 12. jūnija spriedumu, un noteikt **/pers. A/** galīgo sodu brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem 10 (desmit) mēnešiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7.$^{2}$ punktu piedzīt no /pers. A/ Valsts policijas labā pārbaudes izdevumus 15,65 *euro* (piecpadsmit *euro*, 65 centi), kas saistīti ar alkohola koncentrācijas noteikšanu, ieskaitot tos šādā kontā - saņēmējs: Valsts policija, reģistrācijas Nr. 90000099040, banka: Valsts kase; bankas kods: TRELLV22, konta Nr. LV96TREL2140091033000, maksājuma mērķis – par pārbaudi administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC173452.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 529. panta 2. punktu, /pers. A/ noteikt termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei – 30 dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesai 10 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģ. Aizsils